

COMPRA, LEE, DIFON

La Veritat nº 113

(octubre de 2023)

“Es prepara el X Congrés Mundial Obert de la IV Internacional”

Eleccions basques: Una contradicció aparent

El 21 d'abril se celebren al País basc les eleccions autonòmiques o sigui al Parlament basc (Àlaba, Biscaia i Guipúscoa- recordem que Navarra és una autonomia a part). La Premsa de tot l'Estat s'ha fet ressò dels últims sondejos que donen com a partidaris de la independència a un 22 % de la població (alguns sondejos donen només un 13 %). Dada històrica, ja que mai havia estat tan baixa.

A això se suma un 33 % que seria partidari de la desconnexió amb la resta d'Espanya “segons les circumstàncies ».

La contradicció està en què en els mateixos sondejos diuen que els partits que es reclamen en última instància de la independència del país basc -o sigui el PNV i Bildu- obtindrien entre els dos els dos terços dels vots.

D'aquestes previsions és fàcil deduir algunes conclusions: per a la majoria de la població basca -en particular per als treballadors- és impensable separar-se de la resta dels pobles de l'Estat, i viu una consciència més o menys clara de pertànyer a la mateixa classe social, amb els mateixos interessos, de Cadis a Bilbao, d'A Coruña a Barcelona.

Classe obrera que ha lluitat i lluita en comú, que té les mateixes conquestes i drets i pateix els mateixos enemics: el règim de la Monarquia, les institucions franquistes i els governs que s'hi sotmeten.

Aquesta consciència de pertinença a una mateixa classe es reflecteix per exemple en una cosa tan important com és el Sistema Públic de Pensions i la Seguretat Social, conquesta comuna que, malgrat totes les mesures per dinamitar-lo, al dia d'avui no han aconseguit el seu objectiu.

Per exemple, en el Pacte que va donar el govern a Sánchez, després de les eleccions de juliol de 2023, s'inclouia l'acord amb els

partits bascos de “transferència de la gestió de la Seguretat Social al govern basc”, mesura que implica un pas cap a la ruptura de la Caixa única. No obstant això aquesta mesura no és tan fàcil d'aplicar fins a les seves últimes conseqüències.

D'una banda per la resistència dels treballadors i els diferents moviments de pensionistes i gran part de la base dels sindicats, i de l'altra per una dada essencial: la despesa en pensions de l'any 2023 va arribar a uns 11.000 milions d'euros a la Comunitat Autònoma Basca (CAV) mentre que les cotitzacions no van superar els 6.700 milions.

Les pensions al País Basc són en general més elevades que en altres zones perquè la reestructuració industrial -duta a terme en particular sota els governs de Felipe González- van implicar acomiadaments massius amb condicions de jubilació altes, i perquè les noves ocupacions, creades en condicions de precarietat i retallades de drets per les successives reformes laborals, impliquen cotitzacions molt més baixes.

La ruptura de la Caixa única donaria un sistema autonòmic “basc” deficitari, que implica una baixada de les pensions i/o la seva privatització. Sens dubte aquesta és l'agenda oculta “ del PNV i potser d'altres, però que per l'oposició social són incapaçs de plantejar-la obertament.

Aberri Eguna i campanya electoral

El 31 de març es va celebrar el tradicional Aberri Eguna (dia de la pàtria basca) quan tradicionalment els partits bascos es mobilitzen pels seus reclams identitaris.

En el míting del PNV a la Plaça Nueva de Bilbao es va ressaltar en primer lloc la presentació del nou candidat a lehendakari, Imanol Pradales, que substitueix Iñigo Urkullu (que va ocupar la presidència des de

desembre de 2012, últimament en coalició amb el PSE/PSOE). Tots els observadors assenyalen el mínim “impuls sobiranista” del candidat, que es va concentrar en la necessitat de desenvolupar l'economia, resoldre “els problemes de la gent”, ocupar-se de les “coses de menjar” al costat dels sobtats temes de la “digitalització”, la “sostenibilitat ecològica”, l’“economia circular” i tot el bla bla bla de moda.

Ahora al marge de la campanya electoral creixen els conflictes, en particular davant la bancarrota del sistema de salut, OSAKIDETZA. Qüestió que no és basca, ja que afecta totes les comunitats amb formes més o menys agreujades.

L'anomenada esquerra abertzale, Euskal Herria Bildu, en la seva mobilització a Pamplona (reivindicant el caràcter basc d'aquesta comunitat) i a través d'Ornaldo Otegi, líder d'aquesta formació, va insistir que fer passos cap a la independència significa avui “participar en la governabilitat”, ja que per a ell hi ha “una finestra d'oportunitat a l'Estat espanyol” i el seu caràcter de “soci prioritari” de Pedro Sánchez és el principal avenç per entrar al govern.

La seva campanya té com a objectiu arrabassar l'hegemonia al PNV (que des del 1980 té la majoria minoritària dels vots) i poder encapçalar el govern basc, imitant el BNG gallec amb un missatge “menys sobiranista i més social”.

Otegui va donar pas en la seva al·locució al nou candidat abertzale Pello Otxandiano, que va centrar el seu missatge en la necessitat d'una bona educació i habitatge per a tothom mentre proposava “un fons sobirà de 1300 milions amb suport d'EPSV (fons de pensions privades) i de KUTXABANK”.

De fet els partits bascos s'ofereixen a l'Estat pel govern Sánchez com a socis prio-

Campanya d'extensió i subscripcions a aquesta Carta Setmanal

Si no la reps, et convidem a que la rebis cada setmana. Si la reps, et proposem que subscriguis a altres companyes i companys als quals pugui interessar.

L'elaboració i enviament d'aquesta Carta comporta algunes despeses. El POSI, que l'edita, no té ni vol subvencions, tota la seva activitat i les seves publicacions són finançades exclusivament per treballadores i treballadors, que volen recolzar, en aquest cas, la publicació de la Carta Setmanal. Demanem un suport de 5 EUROS a l'any, o més si us sembla.

Per rebre-la, envia un correu electrònic a: inforposi@gmail.com o entra a la nostra Web: <http://www.posicuarta.org>

Nostre compte corrent en La Caixa és: 2100 2812 51 0200071314. Indicant: Recolzo Carta Setmanal

Carrer Desengaño, 12 (1º 3A). 28004 - Madrid
Teléfono: 91 522 23 56 - Fax: 91 521 72 01
<http://www.posicuarta.org>
Busca'ns en Twitter: @posicuarta

ritaris per a la governabilitat de l'Estat i a la banca com a membres selectes del sistema capitalista.

Es van acabar les proclames contra el règim, i en efecte és de ressaltar l'absència gairebé total de tota referència a la Monarquia, en el que coincideix amb els candidats de Sumar i Podem que de fet parlen de federalisme, en semblar en el marc de la Monarquia i respectant les seves institucions heretades del franquisme (que, d'altra banda, s'oposen amb unes i dents a tot pas cap al que consideren "separatisme", com passa amb la llei d'amnistia per part sobretot de la judicatura).

No és per casualitat que davant d'aquest panorama l'interès per la campanya electoral sigui mínim per a la majoria de la població i una proporció inèdita de votants dubten en la utilitat de votar.

El poble i els treballadors bascos

Formen part de la classe obrera i dels pobles de l'Estat no només per un passat i un enemic comú: el règim monàrquic

agent del gran capital, sinó perquè la seva mobilització i reivindicacions són comunes des de dècades i dècades.

Malgrat la utilització torticera i el negoci privat establert utilitzant-lo com a excusa, la defensa i desenvolupament de l'euskera, continua sent patrimoni de civilització i cultura de tots els que vivim i treballem al País Basc. I fins i tot s'estén per altres pobles germans.

Els problemes als quals estan confrontats els joves bascos de falta d'habitatge són els mateixos que a la resta de l'Estat; el deteriorament en què es troba la sanitat és semblant: els salaris de la indústria o els serveis (en gran mesura privatitzats) provoquen quatre manifestacions diàries a Bilbao o altres ciutats, i això no és només responsabilitat del govern autonòmic sinó de les polítiques del govern central.

El poble basc -malgrat els dirigents abertzales (patriotes)- es mobilitza en suport al poble palestí i contra l'estat sionista genocida, per més que són coneguts els llaços que hi ha entre el Govern Basc,

les Diputacions i fins i tot Ajuntaments amb l'Estat d'Israel.

L'exigència de ruptura amb Israel que les mateixes organitzacions palestines proposen al món, a les organitzacions, és molesta al parer per als candidats autonòmics bascos, que ni la nomenen.

L'esforç dels militants revolucionaris i internacionalistes al país basc és combatre a nivell polític i sindical per mostrar la veritable identitat de les veritables reivindicacions i la participació en les mobilitzacions obreres i democràtiques.

En la poca o molta calor electoral que hi pugui haver aquestes setmanes la lluita per evitar la ruptura de la caixa única a través de la transferència autonòmica de la Seguretat Social es dona la mà amb la lluita per l'amnistia, no només per solidaritat amb els milers d'afectats del procés català sinó per obrir una sortida definitiva als presos bascos i a les dècades del "tot és terrorisme".

Per molt que li pesi a l'aparell d'estat heretat de la dictadura encapçalat per Felip VI.

Els nostres compromisos...

Històric Mítin Internacional jueu contra la guerra colonial a Palestina, l'antisemitisme i la repressió.

Descarregar suplement:

<https://informacionobrero.org/mitin-judio-internacional/>

Portada Supplement

<https://informacionobrero.org/wp-content/uploads/2024/04/reunion-judios-Paris-2.jpg>